

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3008/2018. (I. 22.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Ítéltábla 14.Bf.157/2016/19. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránti alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő a Fővárosi Ítéltábla 14.Bf.157/2016/19. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt.
- [2] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügyben az indítványozó és társa ellen csalás bűntette miatt volt folyamatban eljárás. A Fővárosi Bíróság 2009. május 25. napján kelt 9.B.1044/2005/357. számú ítéletében az indítványozót 6 év börtönbüntetésre ítélte, melyet a Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság az 1.Bf.157/2016/19. számú ítéletével helybenhagyott. Az ügyben elrendelt perújítási eljárásban a Fővárosi Törvényszék 5.B.39/2014/165. számú ítéletét a Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság 14.Bf.157/2016/19. számú végzésével helybenhagyta. Ezen jogerős döntés alapján a Fővárosi Törvényszék Büntetésvégrehajtási csoport 1.Szv.2033/2017/3. sorszámú felhívásával a szabadságvesztés megkezdésére hívta fel az indítványozót, megállapítva, hogy 1 év 40 hónap (helyesen 4 hónap) 20 nap börtön fokozatú büntetése megkezdésének időpontja 2017. június 18. napja.
- [3] Az indítványozó álláspontja szerint az eljáró bíróságok nem vették figyelembe a külföldi fogva tartásának időtartamát, így részben olyan büntetést kell letöltenie, melyet külföldön már letöltött. Az indítványozó előadta, hogy az eljárás során számos alkalommal terjesztett elő beszámítás iránti indítványt, valamint a beszámítás érdekében kérelemmel fordult az Igazságügyi Minisztériumhoz, amely – szerinte iratellenesen – azt rögzítette, hogy a kérdéses időszakban nem kiadatási, hanem idegenrendészeti őrizetben volt külföldön.
- [4] Az indítványozó álláspontja szerint a sérelmezett végzés sérti az Alaptörvény IV. cikk (1) és (2) bekezdését, ezért alkotmányjogi panaszt terjesztett elő, amelyben kérte az Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Fővárosi Ítéltábla 14.Bf.157/2016/19. számú végzésével helybenhagyott Fővárosi Törvényszék 5.B39/2015/165. számú ítéletének az indítványozóra (II. rendű vádlottra) vonatkozó rendelkező részének alaptörvény-ellenességét, és azt semmisítse meg.
- [5] Az indítványozó kezdeményezte a bíróságnál a szabadságvesztés végrehajtásának az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig történő felfüggesztését. A Fővárosi Törvényszék az erre irányuló indítványt elutasította.
- [6] 2. Az Alkotmánybíróság elsőként megvizsgálta az alkotmányjogi panasz befogadásának törvényi feltételeit.
- [7] Az Abtv. 30. §-a értelmében alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. A Fővárosi Ítéltábla végzését az indítványozó jogi képviselője 2017. május hó 17. napján vette át. Az alkotmányjogi panaszt 2017. június 9. napján – a törvényes határidőn belül – érkezették az első fokon eljáró bíróságon.
- [8] Az indítványozó az alapügyben II. rendű terheltként vett részt, rá nézve a sérelmezett végzés rendelkezést tartalmaz, az egyedi ügyben érintettsége fennáll. Jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, az ügyben rendkívüli jogorvoslati eljárás nincs folyamatban.
- [9] Az indítványozó megjelölte az Abtv. 27. § a) pontját, mint az Alkotmánybíróság hatáskörére vonatkozó jogszabályi rendelkezést, valamint az Alaptörvény IV. cikk (1) és (2) bekezdését. Az alaptörvény-ellenességet állítva annak indokait is előadta az indítványozó, és egyértelműen megjelölte, hogy mely bírósági végzés tekintetében kéri az alkotmánybírósági eljárás lefolytatását. Az indítvány az Abtv. 52. § (1) bekezdésében foglalt feltételeknek tehát e tekintetben megfelel.

- [10] Az Abtv. 56. § (2) bekezdése értelmében az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, az Abtv. 29. §-a szerint pedig az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.
- [11] Alkotmányjogi panaszában az indítványozó az Alaptörvény IV. cikk (1) és (2) bekezdésének sérelmére hivatkozott. Álláspontja szerint a külföldön fogvatartásban töltött időt nem vették figyelembe az eljáró bíróságok. Az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági döntés azonban – az Igazságügyi Minisztérium Nemzetközi Büntetőjogi Osztályának 2015. november 19-én kelt tájékoztatásával egybehangzóan – egyértelműen rögzítette az indítványozó által sérelmezett időszak vonatkozásában, hogy az határrendészeti őrizetnek minősült, majd az indítványozó átadási letartóztatásban volt, csak ezt követően – Magyarországra történő hazaérkezésekor – kezdte meg jogerős szabadságvesztés büntetésének letöltését.
- [12] A rendelkezésre álló iratokból (alkotmányjogi panasz beadvány, bírósági döntések) az Alkotmánybíróság arra a megállapításra jutott, hogy az indítványozó nem a jogerős bírósági végzés alaptörvény-ellenességét sérelmezte, hanem a letöltendő szabadságvesztés mértékére vonatkozóan, az abba beszámítandó időszakok minősítését kifogásolta. Végül azt kívánta elérni, hogy a külföldön kényszerintézkedés hatálya alatt töltött időtartamot a perújítás során eljáró bíróságok a jogerős szabadságvesztésből már letöltött időtartamnak tekintsék. Ez azonban olyan a bünteteskiszabás körébe tartozó szakjogi kérdés, mely az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdése, valamint az Abtv. 27. §-a alapján az Alkotmánybíróságnak nem tartozik a feladatkörébe. Az Alkotmánybíróságnak kizárólag arra van hatásköre, hogy alkotmányossági szempontból vizsgálja felül az eléje tárt bírói döntést, és amennyiben azt érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet észlel, az alapjogi sérelmet orvosolja. Az indítványozó azonban alkotmányjogi panaszában nem tárt fel olyan alaptörvény-ellenességet, mely a bírói döntés alkotmányossági szempontból történő vizsgálatát indokolná {3315/2014. (XI. 21.) AB végzés, Indokolás [16]; 3014/2015. (I. 27.) AB végzés, Indokolás [14]; 3029/2013. (II. 12.) AB végzés, Indokolás [16]; 3027/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [20]; 3168/2013. (IX. 17.) AB végzés, Indokolás [13]; 3091/2013. (IV. 19.) AB végzés, Indokolás [12]}.
- [13] 3. Fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz az Abtv. 29. §-ában foglalt feltételeknek nem felel meg, így annak befogadását, figyelemmel az 56. § (2) és (3) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 30. § (2) bekezdés a) pontjára visszautasította.

Budapest, 2018. január 16.

Dr. Czine Ágnes s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1338/2017.

